

Lahti-1 17.09.2011 rabbi Jirmijagu Melamed. Israel.

”Evankeliumi juutalaisesta näkökulmasta”

KYSYMYKSET

KYSYMYKS: Mikä se oli se satukirja?

VASTAUS: Se on tämä suullinen perintö. Yksi esimerkki: Kun Jeshua tapaa samarialaisen naisen kaivolla - se on Johanneksen evankeliumissa - Jeshua sanoo hänelle, että annan sinulle elävää vettä. Nainen vastaa, että eihän sinulla ole sankoa eikä mitään, millä ottaa sitä vettä. Oletko parempi kuin meidän isämme Jaakob? Miten Jaakob tähän liittyy? Mitä ajattelette? Miten Jaakob olisi voinut auttaa? Miksi hänelle tulee Jaakob mieleen?

KYSYJÄ: Se on Jaakobin kaivo.

Mutta ottiko Jaakob sieltä vettä ilman mitään astiaa?

KYSYJÄ: Hän pyysi ammentamaan.

Jaakob meni kaivon luo ja vesi nousi häntä vastaan. Midrash puhuu tästä. Eli tämä satu. Tai kertomus. Mutta samarialainen nainen tiesi tämän. Kaivossa oli vettä vähän ja joku saattoi tulla ja ammentaa sitä. Mutta Jaakobilla oli sellainen ihmeellinen kyky, että hän ei tarvinnut ämpäreitä koska vesi nousi korkealle. Siksi samarialainen nainen kysyy tätä. Että osaatko sinäkin sen tempun, minkä Jaakob osasi? Että annatko minulle vettä ilman mitään ämpäriä? Samarialainen nainen tiesi kaikki nämä kertomukset.

Jeshua puhuu opetuslapsille: Ottakaa ristinne ja seuratkaa minua. Mistä he tietävät tämän ristin? Ristillä ei ollut vielä tapahtunut mitään. Siihen oli vielä pitkä aika. Mistä he tietävät sen ristin? Kun Aabraham meni poikansa Iisakin kanssa viemään Iisakia uhriksi, ensimmäinen Mooseksenkirja puhuu meille, että hän laittoi pojan siihen halkojen päälle. On Midrash tästä aiheesta. Siinä sanotaan, että Iisak on niin kuin ihminen, joka kantaa mukanaan ristiä, johon hänet ristiinnaulitaan. Se oli hyvin samanlainen kertomus. Siitä opetuslapset tiesivät ristikistä. Eli risti tarkoitti heille uhrina olemista. Sadussa se on mahdollista. Se on vertaus. Ehkä se on saarna, jonka joku joskus oli puhunut. Mutta juutalaiset elivät tästä. Ja Jeshua elää tässä ympäristössä sen kansan keskellä.

Voi löytää parikymmentä kertaa, kun Jeshua puhuu sananlaskuilla, ja nämä sananlaskut ovat yleisesti tunnettuja Israelissa. Ne ovat historiaa. Eli nämä juutalaiset kertomukset ovat osa tätä juutalaista perintöä. Ja Matteus käyttää

näitä. Ja nähtävästi Jeshua myös. Sen tähden me voimme käyttää tätä satukokoelmaa.

KYSYMYS: Näen kuitenkin, niin kuin ortodoksijuutalaiset yleensä, että Tanachia voi tulkita pelkästään suullisen Tooran kautta, mutta ei voi tulkita Tooraa suoraan. Pitääkö aina mennä suullisen kautta?

VASTAUS: Se suullinen perinne on niin kuin Tooran suoraa tulkintaa. Voimme avata jonkin Tanachin kohdan ja katsoa, mitä kommentaattori puhuu. Joku kommentaattori voi sanoa, mitä se on. Joku voi sanoa, että tässä puhutaan Aabrahamista, mutta minä näen, että se ei ole Aabrahamista vaan Joosefista. Silloin minä alan kommentoimaan uudella tavalla. Se suullinen Toora on semmoinen kommenttien kokoelma. Voi tosiaan avata ja tutkia itse sen. Ja moni tekee niin. Mutta suullinen Toora on niin kuin sukupolvien kokemus, miten me käsittelemme Tanachia. Otetaan vaikka Korkea veisu. Mistä me tiedämme, että se kertoo Jumalan ja Israelin suhteesta? Siellä ei puhuta siitä. Siellä puhutaan miehestä ja naisesta. He kirjoittavat kauniita kirjeitä toisilleen. Voimmeko me suoraan kommentoida sitä?

KYSYMYS: Tulee vain mieleen teidän todistuksenne yhdistyksen sivuilla, missä sanotaan, ja tämä päärabbinikin sanoo, että älä lue Tanachia ilman kommentteja tai sinusta tulee kristitty. Toisin sanoen, kun olen itsekkin lukenut - osaan sen verran paljon hepreaa, olen asunut monta vuotta Israelissa, että olen huomannut, että vaikka on englanninkielinen Tanachin käännös, rabbin tekemä käännös, käännöksessä on tarkoituksella peitetty varsinkin kaikki messiaaniset ilmaisut.

VASTAUS: On sellainen käsitys, että ihmiselle itsestään on vaikea suoraan ymmärtää ja osittain olen samaa mieltä, mutta kuitenkin traditiossa pitäisi olla hengellinen sisältö. Ja on oikea tapa hengen kautta varmistaa tämä traditio.

KYSYMYS: Puheessa oli, että voiko lunastettu ihminen tehdä syntiä, niin minkälainen on, jos juutalainen, joka seuraa Messiasta - niin käsitin - ei voi tehdä syntiä. Ja juutalainen ei ajattele sitä syntikysymystä, vaan hän haluaa palvella Jumalaa. Niinkö? Että hänelle merkitsee enemmän palvella Jumalaa?

VASTAUS: Syntien lunastaminen on niin kuin keino tai väline. Ja se on tärkeä. Koska ilman syntien anteeksiantamista ei voi palvella Kaikkivaltiaista. Silloin kun en ole puhdas, en voi tulla Hänen luokseen. Hän sanoo minulle: Et ole puhdas. Olet syntinen. Et voi olla palvelijani. Sen tähden syntien lunastaminen on erittäin tärkeää. Mutta palvelutyö on päämäärä.